

Nem sok esélyt adtak neki, de a 12 éves Sziszi leküzdötte a veseelégtelenséget

Czömpöl Bianka (X) - 2020-11-21 19:09:23

Sziszit szeptember elején vitték el gazdái egy Szombathelyhez közeli város állatorvosához, mert nagyon bágyadt volt, nem reagált semmire, nem evett, nem ivott és mintha a hasa is fel lett volna puffadva. Az állatorvos nem nagyon vizsgálta meg, ránézésre azt mondta, hogy szívelégtelensége van a kutyának. Mivel pedig gyenge a szíve és sok a testében a víz, adott neki vízajtót és gyógyszereket is, de Sziszi egyre rosszabbul lett.

„Én akkor Budapesten tartózkodtam és édesanyám hívott, hogy azonnal induljak haza, mert szerinte Sziszi már nem fogja sokáig bírni. Azonnal autóba ültem és hazajöttem, majd vittük is a Szombathelyi Állatkórházba. Ott a recepción egy asszisztens megnézte a kutyát, akkor már gennyes váladék is szivárgott belőle és azonnal mondta, hogy viszik fel a műtőbe, mert gennyes méhgyulladás van” - mondta Martina.

Dr. Szima Réka végezte el a műtétet, ennek során kipakolták a kutya méhét, majd egy hét infúziós kezelés kezdődött. A következő hét elején újra bevitték Sziszit a kórházba, vért vettek tőle és kiderült, hogy nagyon sok más értéke rossz, a kreatinin szintje pedig 728-as, ami azt jelenti, hogy súlyos veseelégtelenséggel küzd. Az egyetlen segítség pedig az infúziós kúra volt.

fotó: Dali Martina

Készült ultrahang-felvétel is a szívről, de kiderült, hogy teljesen rendben van. Kedden aztán újabb infúziót kapott Sziszi, gazdái viszont nem láttak javulást. Két napig hányt, szerdára pedig megelégték ezt, így újra bementek a kórházba, ahol újabb vérvétel következett és kiderült, hogy tényleg rosszabbodott a helyzet, felment 868-ra a kreatinin szintje. Aznap már Varjú Gábor vizsgálta Sziszit, aminek rettentően örültek is, hiszen így azonnal meg is kérdezték tőle, hogy Sziszinél nem lehetne-e vesedialízist végezni.

A sors fintora pedig, hogy erről a kezelésről éppen a Nyugat.hu-n olvastak, hiszen többször is foglalkoztunk már a korántsem mindennapi eljárással, amit Varjú doktor úttörőként meghonosított Szombathelyen. Ott volt például Boni és két évvel ezelőtt [az osztrák cica, Lujzi](#), illetve [az 5 éves Szőrmű Békéscsabáról](#).

fotó: Dali Martina

Varjú Gábor őszinte volt, 30-40%-ot jósolt arra, hogy Szisi túléli a betegséget vesedialízissal, hiszen már nem mai csirke. 12 éves is elmúlt, a procedúrát pedig csak akkor érdemes elkezdni, ha még belátható időn belül visszafordítható a veseelégtelenség. Ennek ellenére belevágtak a kezelésbe, amit az állatkórházban kezdtek, majd Martináéknak kellett otthon folytatni. Meg kell jegyezni, hogy nem egy egyszerű folyamat, hiszen egy műtéttel kezdődik, melynek során beültetnek egy csövet az állatba és ezen keresztül kell a hasüregbe juttatni a dializáló folyadékot, amit 4-6 óránként cserélniük kell a gazdiknak.

„Mi azt akartuk, hogy minél gyorsabban távozzanak ezek a mérgeanyagok a szervezetéből, így 4 óránként cseréltük a folyadékot, éjszaka is felkeltünk hozzá. Kint aludtunk a nappaliban édesanyámmal, Szisi ott feküdt köztünk és végig rajta volt a kezünk, hogy ha hánynia kell, futunk vele mi is. De nekem iskolába kellett járnom, a szüleimnek pedig dolgozni, így a nagymamámnak is megtanítottuk és őt is bevontuk” – meséli.

A kezelés elején még nem látszott semmiféle javulás, hiába szólították, nem reagált, semmi jelet nem adott, teljesen üres volt a tekintete. Aztán Martina testvére is hazaérkezett – akit azért hívtak haza, hogy el tudjon búcsúzni Sziszitől – és ez volt az első alkalom, hogy érdeklődést mutatott bármi kapcsán, rögtön felemelte a fejét. Ezt kész csodaként élték meg, azonnal jöttek is a könnyek.

fotó: Dali Martina

Bár étvágya akkor még nem nagyon volt, de így is napról-napra látszott már Sziszin a javulás. Tápszerrel etették, amit fecskendővel nyomtak a szájába, de sajnos nem maradt meg benne sokáig. Ők viszont nem adták fel, folyamatosan próbálták etetni. Hordták közben infúziós kezelésre is, voltak vérvételek és egyre jobbak lettek az eredmények.

„Amikor mentünk vissza kontrollra, úgy galoppozott végig a rendelőben, mint egy paripa. Szépen megmutatta magát mindenkinek, kapta is a simiket és a puszikat. Amit a legjobban bánunk, hogy nem ivartalanítottuk. Féltettük az altatástól, mert epilepsziás. De ha lesz még kutyánk, biztosan az lesz az első, hogy ivartalaníttatjuk. Az öreg nőstények betegsége ez a gennyes méhgyulladás” - vonták le a tanulságot.

fotó: Dali Martina

A vesedialízis 3 hétig tartott, a hasüregbe beültetett csövet október elején vették ki. Sziszi pedig újra a régi, azóta is boldogan éli mindennapjait, pont úgy, mint a betegsége előtt. Nehéz időszak volt ez az egész család számára, hiszen Sziszi nem csak egy házikedvenc, hanem családtag.

„Egymás nyakába borultunk édesanyámmal, amikor lement 106-ra a kreatinin szintje. Sírtunk örömkömben, az asszisztensek is megkönnyezték, mert nagyon hozzájuk nőtt Sziszi. Ment oda hozzá mindenki, simogatták és puszilgatták. Végig mellettünk álltak, nagyon türelmesek voltak. Főként Varjú Gábor, aki igaz, hogy nem adott neki sok esélyt, de azért ő is reménykedett abban, hogy Sziszi meggyógyul. Az biztos, hogyha Varjú Gábor nem lett volna, Sziszi már nem élne. És köszönettel tartozunk nektek is a korábbi cikkek miatt, mert végig az tartotta bennünk a lelket, hogy nincs egyedül Sziszi és ha másoknak sikerült, nekünk is fog. Ezért is meséljük el a történetünket, hogy megmutassuk mi is, van remény” – zárták mondandójukat.